

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1198/2022
24.02.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Марине Милановић и Драгане Бољевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Иван Милојевић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Горан Зоговић, адвокат из ..., ради издржавања, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж2 368/21 од 06.10.2021. године, у седници одржаној 24.02.2022. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж2 368/21 од 06.10.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крагујевцу П2 165/21 од 17.05.2021. године, првим ставом изреке, делимично је усвојен тужбени захтев тужиоца и обавезан тужени да на име свог доприноса у издржавању свог сина АА даје 25% од редовних месечних новчаних примања умањених за порезе и доприносе за обавезно социјално осигурање (22% од нето зараде) које остварује код послодавца „...“ д.о.о. ..., сваког 01. до 05. у месецу за текући месец од 03.08.2020. године као дана подношења тужбе, па убудуће, док се ово право не измени или укине, с тим да је доспеле а неисплаћене рате доприноса дужан да исплати у року од 15 дана од дана пријема пресуде, са законском затезном каматом од доспелости сваке поједине рате до исплате, на текући рачун тужиоца, ближе означен у овом ставу изреке. Другим ставом изреке, одбијен је део тужбеног захтева којим је тужилац тражио да се обавезе тужени да на име свог доприноса у издржавању сина АА даје износ од још 5% од редовних месечних новчаних примања умањених за порезе и доприносе за обавезно социјално осигурање (22% од нето зараде) које остварује код послодавца „...“ д.о.о. ..., сваког 01. до 05. у месецу за текући месец од 03.08.2020. године као дана подношења тужбе, па убудуће, док се ово право не измени или укине, с тим да је доспеле а неисплаћене рате доприноса дужан да исплати у року од 15 дана од дана пријема пресуде, са законском затезном каматом од доспелости сваке поједине рате до исплате, на текући рачун тужиоца, ближе означен у овом ставу изреке. Трећим ставом изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж2 368/21 од 06.10.2021. године, првим ставом изреке, потврђена је првостепена пресуда у ставу другом и трећем изреке. Другим ставом изреке, преиначена је првостепена пресуда у ставу првом изреке, тако што је делимично усвојен тужбени захтев тужиоца и обавезан тужени да на име свог доприноса у издржавању свог сина АА даје 20% од редовних месечних новчаних примања, умањених за порезе и доприносе за обавезно социјално осигурање (20% од нето зараде коју остварује код послодавца „...“ д.о.о. ...), сваког 01. до 05. у месецу за текући месец од 03.08.2020. године, као дана подношења тужбе, па убудуће док се ово право не измени или укине, с тим што је доспеле, а неисплаћене рате доприноса дужан да исплати у року од 15 дана од дана пријема пресуде, са законском затезном каматом од доспелости сваке појединачне рате до потпуне исплате на текући рачун тужиоца, ближе означен овим ставом изреке. Трећим ставом изреке, одбијен је део тужбеног захтева тужиоца којим је тражио да се обавезе тужени да на име свог доприноса издржавању свог сина АА даје износ од још 5% од редовних месечних новчаних примања, умањених за порезе и доприносе за обавезно социјално осигурање (20% од нето зараде коју остварује код послодавца „...“ д.о.о. ...), сваког 01. до 05. у месецу за текући месец од 03.08.2020. године, као дана подношења тужбе, па убудуће док се ово право не измени или укине, с тим што је доспеле, а неисплаћене рате доприноса дужан да исплати у року од 15 дана од дана пријема пресуде, са законском затезном каматом од доспелости сваке појединачне рате до потпуне исплате на текући рачун тужиоца, ближе означен овим ставом изреке. Трећим ставом изреке, одбијени су захтеви тужиоца и туженог за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против наведене пресуде, тужилац је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права.

Испитујући правилност побијане одлуке у смислу члана 408. Закона о парничном поступку, у вези члана 403. став 2. тачка 1. ЗПП („Службени гласник РС“ број 72/11, 49/2013 - УС, 74/13 - УС, 55/14, 87/18 и 18/20), Врховни касациони суд је нашао да је ревизија неоснована.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју Врховни касациони суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је пунолетни син туженог из разведеног брака са ВВ. Након развода брака туженог и мајке тужиоца, тужилац је живео са оцем да би након озбиљних несугласица са оцем прешао да живи код мајке и малолетног брата. Тужилац је студент ... у ... у својству редовног студента, као самофинансирајући студент (студије на даљину), док је његово присуство обавезно приликом полагања колоквијума и испита. Живи у .... у изнајмљеном стану, а од имовине поседује аутомобил, док други вид новчане помоћи осим издржавања од родитеља не прима. Тужени је запослен и остварује зараду која за последњих шест месеци износи месечно 148.779,39 динара и живи у родитељском дому. Од имовине поседује два аутомобила и део куће који је наследио, као и обрадиво земљиште, а нема обавезу издржавања других лица осим тужиоца и сина мал. ГГ. Пресудом Основног суда у Крагујевцу П 2463/18 од 27.09.2019. године, обавезан је да на име доприноса за издржавање мал. ГГ плаћа месечни износ од 15% од своје зараде, а за своје потребе издваја месечно 40.000,00 до 45.000,00 динара. Мајка тужиоца је запослена и остварује

просечну нето зараду у износу од 94.860,00 динара, живи у кући својих родитеља са малолетним сином ГГ, који јој је поверен на негу, чување и васпитање и плаћа комуналије. Од имовине поседује кућу коју је наследила, а своје месечне потребе одређује на износ од 50%. Укупне месечне потребе тужиоца појединачно наведене износе 65.000,00.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, применом одредби члана 155. став 2 и члана 160. Породичног закона, имајући у виду потребе повериоца издржавања и могућности дужника издржавања, првостепени суд је утврдио да је тужени у могућности да доприноси издржавању тужиоца износом од 25% нето зараде месечно (око 37.194,84 динара).

Другостепени суд је преиначио првостепену одлуку, налазећи да је првостепени суд на потпуно и правилно утврђено чињенично стање, погрешно применио материјално право и обавезао туженог да издржавању тужиоца доприноси са 20% од своје зараде коју остварује код послодавца у номиналном износу од 30.000,00 динара, имајући у виду да има обавезу издржавања малолетног ГГ, док ће преосталим износом доприносити мајка тужиоца, чија је материјална ситуација незнатно слабија од материјалне ситуације туженог, при чему је тужилац способан за рад и у могућности да доприноси сопственом издржавању. Приликом доношења одлуке, другостепени суд је имао у виду да тужени по привременој мери уплаћује допринос за издржавање тужиоца у месечном износу од 15% од своје зараде, без обзира на понашање тужиоца због насиља у породици које је вршио према оба родитеља, због чега су му изрицане хитне мере.

Одредбом члана 155. став 2. Породичног закона пунолетно дете које се редовно школује има право на издржавање од родитеља сразмерно њиховим могућностима, а најкасније до навршене 26. године живота.

Одредбе члана 160. Породичног закона прописују критеријуме одређивања издржавања. Одредбом члана 160. став 1. Породичног закона, прописано је да се издржавање одређује према потребама повериоца и могућностима дужника издржавања, при чему се води рачуна о минималној суми издржавања. У другом ставу овог члана је прописано да потребе повериоца издржавања зависе од његових година, здравља, образовања, имовине, прихода, те других околности од значаја за одређивање издржавања. У трећем ставу истог члана је прописано да могућности дужника издржавања зависе од његових прихода, могућности за запослење и стицање зараде, његове имовине, његових личних потреба, обавезе да издржава друга лица, те других околности од значаја за одређивање издржавања. У четвртном ставу овог члана је прописано да минимална сума издржавања представља суму коју као накнаду за хранење, односно за лица на породичном смештају, периодично утврђује Министарство надлежно за породичну заштиту, у складу са законом.

Одредбе члана 162. Породичног закона прописују висину издржавања. Одредбом члана 162. став 3. Породичног закона прописано је да ако је поверилац издржавања дете, висина издржавања треба да омогући најмање такав ниво животног стандарда за дете какав ужива родитељ дужник издржавања.

По налажењу Врховног касационог суда, правилно је другостепени суд применио материјално право и то одредбе члана 160. – 164. Породичног закона, када је

одлучио да је тужени у обавези да издржавању тужиоца доприноси са 20% од своје зараде коју остварује код послодавца, док је преко досуђеног износа, а до траженог износа за издржавање односно за још 5% месечно од редовних месечних примања туженог, правилно тужбени захтев одбио као неоснован, сматрајући да је превисоко постављен, а полазећи од свих околности конкретног случаја.

Супротно ревизијским наводима, а полазећи од наведених одредаба материјалног права и правилно утврђених могућности туженог, као дужника издржавања и потреба тужиоца као повериоца издржавања, применом критеријума за одређивање издржавања садржаних у члану 160. Породичног закона, правилно је другостепени суд оценио да је тужени у могућности да на име доприноса за издржавање тужиоца плаћа 20% од своје зараде коју остварује код послодавца што номинално износи 30.000,00 динара, с обзиром на његове могућности да стиче зараду и околност да има обавезу издржавања малолетног сина ГГ у износу од 22% од месечне зараде, уз закључак да ће преосталим износом доприносити мајка тужиоца, при чему и тужилац као здрав и радно способан може да доприноси свом издржавању. Код наведеног, по оцени Врховног касационог суда, ревизијом се неосновано оспорава правилност примењеног материјалног права.

Претежни део навода тужиоца у ревизији односи се посредно или непосредно на чињенично стање које он сматра битним а које, по његовом мишљењу, није правилно или потпуно утврђено у спроведеном поступку. Ти наводи ревизије, којима се указује на погрешно или непотпуно утврђено чињенично стање не могу бити дозвољен ревизијски разлог у смислу члана 407. став 2. ЗПП.

Правилна је одлука о трошковима поступка, с обзиром да о накнади трошкова поступка у вези са породичним односима суд одлучује по слободној оцени у свакој конкретној парници на основу члана 207. ПЗ, водећи рачуна о разлозима правичности.

На основу члана 414. став 1. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Слађана Накић Момировић,с.р.**

За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић